

14 ಕಾಳಿದಾಸ ಚರಮಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಕಾಳಿದಾಸ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

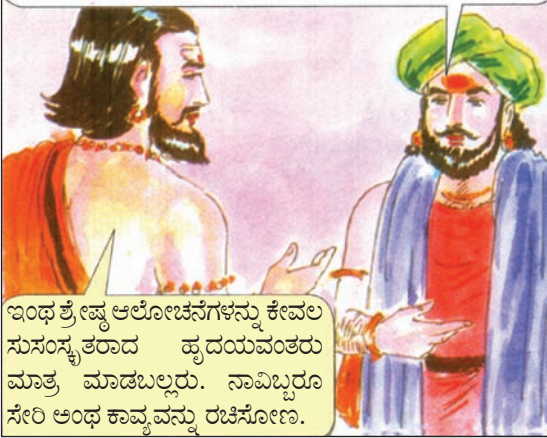
ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರ ಕಾಳಿದಾಸ! ಎಂಥ ಅದ್ಭುತ ಕಾವ್ಯ! ಇಂಥ ಅಸಾಧಾರಣ ಉಪಮೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರು ರಚಿಸಬಲ್ಲರು? ಈಗ ನಾನು ಆನಂದದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಯ್ಯೋ, ರಾಜ! ಇದು ನೀನೇ? ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಪಾಪಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕಾವ್ಯ ದಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಸಾಯುವಂತಾಯಿತಲ್ಲ! ನನ್ನ ಈ ವಾಕ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ ದೇವಿ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೇ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

16 ಸರಸ್ವತಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಂತೆ ಭೋಜರಾಜ ಜೀವಂತನಾದ.

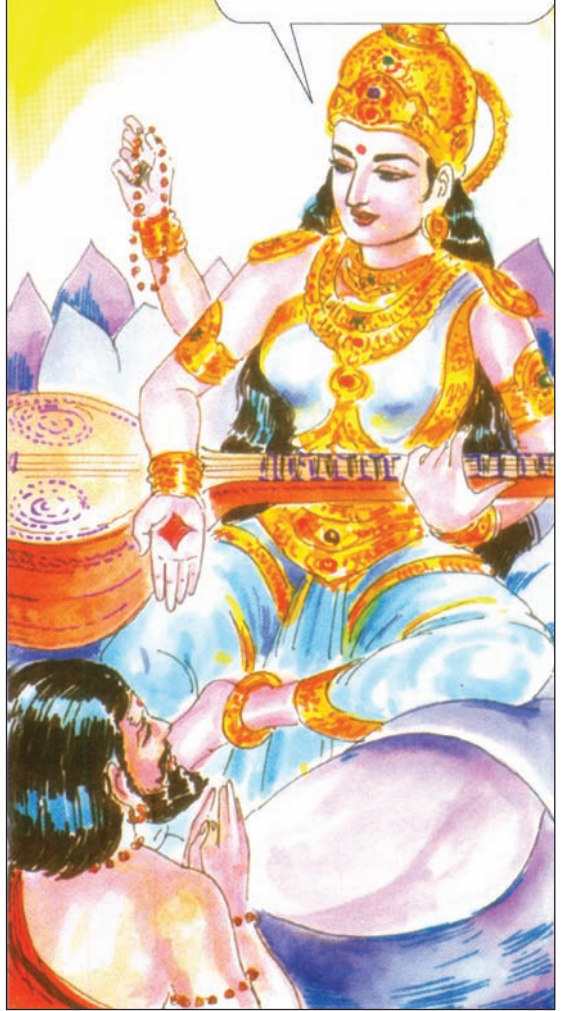
ಕಾಳಿದಾಸ! ಸರಸ್ವತೀ ಮಾತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಈ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಆಯುಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಒಂದು ರಾಮಾಯಣಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಾವು ರಚಿಸೋಣ.

ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾದ ಹೃದಯವಂತರು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಅಂಥ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸೋಣ.

15 ಕಾಳಿದಾಸ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಸರಸ್ವತಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾದಳು.

ಕಾಳಿದಾಸ, ಚರಮಗೀತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಾಡು. ಆಗ ಭೋಜ ರಾಜ ಜೀವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಅವನ ವಿಧಿ.

17

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಪರಿಣಿತ ರಾಜನು ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ದಿನ ಭಾಗವತದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಭೋಜರಾಜ ತನಗೆ ಒದಗಿದ ಅಲ್ಪಾಯುಸ್ಸಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ಹೆಸರು 'ಚಿಂಪೂರಾಮಾಯಣ.' ಅದು ಕಾಳಿದಾಸನ ಹಾಗೂ ಭೋಜರಾಜನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಅವರಿಗಿದ್ದ ಜನಹಿತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.